

Zwijanie się środkowoordowickiego trylobita z nadrodziny Agnostoidea

David L. Bruton and Hans Arne Nakrem

Acta Palaeontologica Polonica 50 (3), 2005: 441-448

Zbadanie skrzemionkowanego materiału *Trinodus elspethi*, z formacji Edinburg w Wirginii, USA, wykazało, że dystalne części segmentów nie ślizgały się wzajemnie, lecz były połączone stawowo dzięki bruzdzie i odpowiadającej jej wypustce z widlastymi wyrostkami służącymi jako apodemy do przytwierdzenia się mięśni., pozwalając na poruszanie się tarczy głowowej i tułowia jako całości. Połączenie tułowia z tarczą ogonową było sztywniejsze, gdyż wyrostki tułowia wchodziły w panewki na pygidium. Wspiera to pogląd, że agnostoidy były za życia częściowo zwinięte, z rozchyloną tarczą głowową i ogonową. Są wyjątkowe, gdyż nie mają półksiężycowatego stawu między głową a tułowiem, a zawiasowe połączenie między nimi jest zmodyfikowane pośrodku, tworząc otwór interpretowany jako ujście narządu służącego wyrzucaniu wody podczas żerowania i pływania. Osobliwości tułowia są związane z obecnością zaledwie dwóch członów tułowia zestawionych jako moduł z końcami dystalnymi skierowanymi ku przodowi zamiast ku tyłowi. Półksiężycowate stawy występują w pozostałej części tułowia i pygidium a brak powierzchni stawowych nie jest czymś wyjątkowym. Można więc wykazać, że agnostoidy były trylobitami.

Key words: Trilobita, Agnostida, life habit, preservation, Edinburg Formation, Ordovician, Virginia.

David L. Bruton [d.l.bruton@nhm.uio.no] and Hans Arne Nakrem [h.a.nakrem@nhm.uio.no],
Universitetet i Oslo, Naturhistorisk museum – geologi, Boks 1172 Blindern, N-0318 Oslo, Norway.

 [Full text \(1,083.4 kB\)](#)